

ไลน์...ก็ช่วยไม่ได้

ก.พ.ค.ขอบอก ขอนินเทรนต์กับ “ไลน์” แอปพลิเคชันที่นิยมกันอยู่ตอนนี้ เพราะเป็นช่องทางที่สามารถทำให้เราติดต่อพูดคุยกับคนอื่นได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น แต่สำหรับสถานการณ์บางอย่าง การใช้ไลน์ ในการสื่อสารก็ไม่สามารถทำให้เราพ้นหน้าที่ความรับผิดชอบไปได้ ดังเช่นเรื่องนี้

นาย ร. ข้าราชการของหน่วยงานในจังหวัดแห่งหนึ่ง ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ กรณี เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ เกิดเหตุเพลิงไหม้ ณ อาคารที่ทำการ สำนักงานจังหวัด นาย ร. ในฐานะหัวหน้าสำนักงานจังหวัดดังกล่าวทราบเหตุการณ์แล้ว แต่ไม่ไปร่วมตรวจสอบในบริเวณเกิดเหตุ ตลอดจนไม่ได้สั่งการหรือมอบหมายแนวทางในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังส่งข้อความผ่านทางระบบไลน์กลุ่มว่า “พวกจังหวัดมาแล้วทำอะไร??? ใครช่วยตอบที” ซึ่งนับเป็นการบั่นทอนกำลังใจและสร้างความแตกสามัคคี

นาย ร. ได้มายื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเรื่องนี้ต่อ ก.พ.ค. โดยอ้างว่าไม่ได้รับแจ้งเหตุการณ์ทางโทรศัพท์ตั้งแต่เกิดเหตุจนเหตุการณ์สงบ แต่ตนได้โทรศัพท์มอบหมายนาย ณ. ที่รักษาการแทนตน เป็นผู้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ตนจึงไม่จำเป็นต้องสั่งการอะไรอีก ประกอบกับในวันเกิดเหตุ ตนเจ็บป่วยไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล หลังจากกลับจากโรงพยาบาลตนได้เรียกแท็กซี่เพื่อเดินทางไปสำนักงานแต่ระหว่างทางตนมีอาการป่วยด้วยโรคต่อหินเฉียบพลัน จึงให้แท็กซี่พากลับไปส่งที่บ้าน

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า จากพยานหลักฐานต่าง ๆ ประกอบคำให้การในชั้นอุทธรณ์ที่ นาย ร. รับว่าทราบเหตุเพลิงไหม้ทางระบบออนไลน์กลุ่มหลังจากเกิดเหตุ ๑๐ นาที จึงฟังได้ว่า นาย ร. ทราบเหตุที่เกิดขึ้นแล้ว แต่การที่นาย ร. ได้มอบหมายให้นาย ณ. ดำเนินการแก้ปัญหาแทน โดยไม่สั่งการว่าต้องทำอะไรบ้าง ซึ่งในฐานะที่นาย ร. เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงาน ต้องแสดงภาวะผู้นำโดยการสั่งให้

แก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าจะติดตามสถานการณ์ทางโทรศัพท์และทางระบบออนไลน์ และการที่ นาย ร. ส่งข้อความผ่านทางระบบออนไลน์กลุ่มว่า “พวกจังหวัดมาแล้วทำอะไรได้??? ใครรู้ช่วยตอบที” นอกจากจะไม่เป็นการให้แนวทางแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์แล้ว ยังนับเป็นการบั่นทอนกำลังใจ และสร้างความแตกสามัคคี ประกอบกับจากพยานหลักฐานปรากฏว่าในวันเกิดเหตุ นาย ร. ไม่ได้เข้ารับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลตามที่กล่าวอ้างจริง พฤติกรรมของนาย ร. จึงถือเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ดังนั้นคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นาย ร. ในกรณีดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เรื่องนี้ถือเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าหน้าที่ก็คือหน้าที่ แม้จะมีเทคโนโลยีที่ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วขนาดไหนก็ตาม แต่สถานการณ์บางอย่างก็ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีนั้นแทนการลงไปปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเองได้

ที่มา คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)
สำนักงาน ก.พ.

*****